

Arrest
nr. 66 122 van 1 september 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 13 mei 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 april 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 24 mei 2011 met referentienummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 13 juli 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 augustus 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. VAN BORTEL en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 5 augustus 2010 het Rijk binnen en diende op 6 augustus 2010 een asielaanvraag in. Op 19 april 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U beweerde de Somalische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn van het eiland Koyama en te behoren tot de minderheidsgroep Bajuni. U verklaarde geboren te zijn in 1985 op het eiland Koyama en er uw gehele leven gewoond te hebben. Toen u een kind was, u herinnert zich niet hoe oud u was, reisde uw vader om een u onbekende reden naar Hargeisa (SomA.land) alwaar hij gedood werd door u

onbekende personen. In januari 2010 kreeg u een relatie met R. A.. In maart 2010 vroeg u aan de moeder van R. A. de toestemming om met haar dochter te huwen. De moeder van R. A. weigerde echter haar toestemming te geven voor het huwelijk en beschuldigde u ervan een bastaard te zijn omdat u buiten het huwelijk werd geboren. In april 2010 ontdekten de familieleden van R. A. dat ze zwanger was en dit leidde tot een conflict tussen R. A. en haar familieleden. Hierop trok R. A. in bij u en uw moeder. Begin juni 2010 was u aan het vissen op zee wanneer een militie van Al-Shabaab naar uw moeders woning kwam en een boodschap achterliet voor u die luidde dat Al-Shabaab op zoek was naar u. Toen u thuiskwam vertelde uw moeder u dat Al-Shabaab u zou berechten volgens de shari'a en ze vroeg u het land te verlaten. U wilde uw moeder en R. A. echter niet achterlaten en bleef in Koyama. Midden juli 2010 bevond u zich met uw moeder en R. A. in uw moeders woning wanneer Al-Shabaab aanklopte. U vluchtte weg en verschool u aan zee. Uw moeder en R. A. werden geslagen en meegenomen door Al-Shabaab. Enkele uren later keerde u huiswaarts en uw burens vertelden u wat er gebeurd was. Uw burens adviseerden u het land te verlaten. U verliet Koyama op 10 juli 2010 en reisde per boot naar een u onbekende plaats in Jemen alwaar u op 17 juli 2010 arriveerde. Op 4 augustus 2010 verliet u Jemen met een vlucht van een u ongekende luchtvaartmaatschappij en reisde u, via een tussenstop op een u onbekende plaats, naar België alwaar u op 5 augustus 2010 arriveerde en op 6 augustus 2010 asiel aanvraagde.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Met betrekking tot de door u ingeroepen "vrees voor vervolging" in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie kan volgende bedenking worden gemaakt. U heeft het niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit zou bezitten. Vooreerst kan volstrekt geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u gedurende uw hele leven op het eiland Koyama heeft gewoond gezien uw geografische kennis over het eiland Koyama en haar onmiddellijke omgeving bijzonder beperkt blijkt. U verklaarde immers geboren te zijn op het eiland Koyama (gehoorverslag Commissariaat-generaal dd. 18 januari 2011, p. 3) en gedurende uw ganse leven ononderbroken op het eiland Koyama verbleven te hebben (p. 8). U voegde hier aan toe sinds de leeftijd van 15 jaar tot u het land verliet op 10 juli 2010 dagelijks als visser gewerkt te hebben op een vissersboot op zee (p. 5). In dit licht is het dan ook merkwaardig dat u herhaaldelijk beweerde dat er tussen uw eiland Koyama en Kismayo minstens 7 eilanden gelegen zijn (p. 6 en 7) waaronder de eilanden Chovai (p.6 en 7), Ngumi (p. 6 en 7) en Chula (p. 6 en 7) hoewel uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat Chula, Ngumi en Chovai geenszins eilanden zijn die tussen Koyama en Kismayo gesitueerd zijn (zie informatie in administratief dossier). In dit opzicht is het ook merkwaardig dat u verklaarde de termen Kiwamwe (p. 15), Yambalingodhi (p. 15) en Ngai (p. 15) niet te kunnen toelichten hoewel het hier allen eilanden betreft die gelegen zijn tussen Koyama en Kismayo (zie informatie in administratief dossier). Tevens merkwaardig is dat u verklaarde niet te weten wat Kiwa cha Moga (p. 16), Kuyumbi (p. 16) en Yundu Yundu (p. 16) is hoewel het hier allen eilanden betreft in de onmiddellijke omgeving van Koyama en deze eilanden zich nochtans beduidend dicht bij Koyama situeren dan het door u opgenoemde eiland Chula (zie informatie in administratief dossier). Daarnaast beweerde u verkeerdelijk dat het eiland Chula gelegen is tussen Koyama en Ngumi (p. 5) (zie informatie in administratief dossier). Het is voorts merkwaardig dat u verklaarde geen enkel eiland te kunnen benoemen tussen uw eiland Koyama en de Keniaanse grens (p. 7) hoewel uit informatie blijkt dat er diverse eilanden gelegen zijn tussen Koyama en de Keniaanse grens waaronder Ngumi, Chula en Chovai (zie informatie in administratief dossier). Deze foutieve verklaringen zijn des te bevreemdend daar u letterlijk verklaarde met uw vissersboot onder meer in de buurt van het eiland Ngumi gevestigd te hebben (p. 5). Wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u de vraag stelde "Welke eilanden liggen rondom Koyama? Ik wil de eilanden [bij naam] horen die onmiddellijk rond Koyama gelegen zijn?" (p. 7) repliceerde u dit niet te weten (p. 7). Daarenboven stelde u verkeerdelijk dat vanaf het eiland Koyama de dichtste plaats op het vasteland Kismayo is hetgeen volledig ingaat tegen informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie informatie in administratief dossier). Gezien u volgens uw verklaringen de voorbije 10 jaar als visser dagelijks op zee vertoefde kan van u op zijn minst toch enige vorm van geografische oriëntatie verwacht worden. Uit voorgaande vaststellingen blijkt duidelijk dat dit niet het geval is. Tot slot verklaarde u dat er een tsunami plaats vond op het eiland Koyama (p. 13) en dat het op het moment dat de tsunami toesloeg nacht (p. 14) en donker was (p. 14), er harde wind was (p. 14) en dat het regende (p. 15). Uw beschrijvingen gaan echter volledig in tegen informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die het volgende stelt:

"De eilandengroep werd zwaar getroffen door de tsunami in december 2004. Volgens Brian Allen, die op dat moment in Kenya aanwezig was, ging de tsunami niet gepaard met een storm of een plotse weersverslechtering. De tsunami stortte zich onverwacht op de kusten bij helder, zonnig weer." (zie informatie in administratief dossier). Gezien u verklaarde uw gehele leven visser geweest te zijn (p. 5) alsook dat de tsunami de vissersboot van uw werkgever vernielde (p. 14) waarop anderen uw werkgever een nieuwe boot, netten, vishaken en snorkelmateriaal toestopten (p. 14) opdat jullie jullie vissersactiviteiten konden verder zetten (p. 14) is het bijzonder bevreemdend dat uw kennis over het tijdstip en de omstandigheden van de verwoestende tsunami nihil blijkt. **Uit voorgaande opmerkingen dient te worden geconcludeerd dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering de Somalische nationaliteit te bezitten. Uw kennis van het land dient immers in de eerste plaats te worden afgetoetst aan uw kennis van uw onmiddellijke leefomgeving, i.c. Koyama. Uit uw foutieve verklaringen en ontoereikende kennis blijkt dat u doelbewust tracht de Belgische asielinstanties te misleiden door zich voor te doen als afkomstig uit Somalië. Bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven.** Uw beweerde kennis van het Kibajuni (p. 2) is op zich geen bewijs van uw Somalische nationaliteit, omdat de het Kibajuni – als variant van het Kiswahili - ook in Kenia wordt gesproken (zie informatie in het administratief dossier). **Er dient te worden opgemerkt dat u evenmin subsidiaire bescherming kan worden toegekend.** U heeft immers tijdens uw asielaanvraag niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit bezit. Bijgevolg heeft u dan ook niet aangetoond dat u een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zou lopen bij terugkeer naar uw land van oorsprong. **Uit dit alles blijkt dat de elementen die u aanbrengt niet van die aard zijn om te besluiten tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.** Uw bewering dat u wegens de door u ingeroepen vervolgingsfeiten aan stress lijdt en hierdoor met mentale problemen kampt wordt echter niet gestaafd door medische attesten. U legde tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal een medisch attest voor uitgereikt door Dr. C. Ruche op 12 januari 2011 te Alseberg en waarin staat dat u aan huisstofallergie lijdt alsook geschreven staat "Geen andere gekende medische antecedenten" (zie informatie in administratief dossier). Uw identiteit, nationaliteit en reisweg kunnen, bij gebrek aan geldige documenten ter zake, niet worden nagegaan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker voert aan dat hij "als vluchteling erkend wenst te worden, minstens voor subsidiaire bescherming in aanmerking wenst te komen" en onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoekers asielaanvraag is integraal gebaseerd op zijn voorgehouden afkomst van het eiland Koyama, dat hij diende te ontvluchten omdat hij er gevisseerd werd door milities van de Al-Shabaab. De asielaanvraag werd afgewezen omdat verzoekers beweerde afkomst van Koyama niet kan overtuigen en derhalve evenmin zijn hierop gebaseerde asielmotieven.

3.2. Indien “het ontbreken van identiteitsbewijzen van verzoeker niet vreemd is” nu “het overheidssysteem in Somalië geïmplodeerd” is, blijkt uit het administratief dossier dat de commissaris-generaal verzoeker terecht grondig heeft ondervraagd over zijn regio van herkomst. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten.

3.3. Verzoeker bleek echter niet in staat de vragen over zijn directe leefomgeving adequaat te beantwoorden. In het bijzonder bleek verzoekers geografische kennis van zijn directe omgeving ontoereikend en zijn verklaringen inzake de Bajuni eilanden waren bovendien in strijd met algemene informatie toegevoegd aan het administratief dossier. Verzoeker wijst in dit verband op een “*verslag van prof. Dr. Nurse*” waarin wordt gesteld dat “*When asked Somali Bajunis will often mention seven islands, these three (Koyama, Chovae and Chula) plus Kismayuu, Fuma, Ngumi, and Mdova*”.

De Raad ziet dan ook niet in dat wanneer verzoeker zijn hele leven op Koyama vertoefde en als visser dagelijks gedurende tien jaar samen met andere vissers rondvoer “*in de buurt van Koyama, nabij Ngumi*” (gehoorverslag CGVS, p. 4-5), hij geen kennis behoefde van de geografie van de regio. Evenmin kan overtuigen dat aan zijn onwetendheid “*niet al te veel belang [moet] worden gehecht nu de overgrote meerderheid van de eilanden in de eilandengroep ‘bujani (lees Bajuni) islands’ slechts enkele voetbalvelden groot zijn en onbewoond(baar) zijn. De ‘grote’ bewoonde eilanden buiten beschouwing gelaten (Chula, Koyama, Chovai), hebben deze eilanden voor een visser van de ‘bujani (Bajuni) islands’ een geringe praktische relevantie*”. Verzoeker gaat immers voorbij aan de algemene informatie die hij zelf toevoegt aan zijn verzoekschrift en waaruit blijkt dat de Bajuni de Bajuni-eilanden reeds eeuwenlang bewonen en zich voortdurend verplaatsen tussen de eilanden in het kader van de visserij en handel of wanneer zij zich elders dienen te vestigen op zoek naar water en voedsel om te overleven of wanneer ze moeten vluchten voor invallen van rivaliserende clans.

3.3.1. De eilandengroep is aldus klaarblijkelijk essentieel in de leefwereld van de Bajuni wat manifest strijdig is met verzoekers mening dat de omliggende eilanden en hun namen voor de Bajuni slechts een “*geringe praktische relevantie*” hebben. Dat een Bajuni wanneer hij gevraagd wordt de Bajuni eilanden te noemen doorgaans eerst de grote, bewoonde eilanden zou aanbrengen doet hieraan geen afbreuk. Verzoekers onwetendheid klemt temeer nu hij de enkele eilanden die hij opnoemde ook niet kon situeren en hij voorts onbekend was met de namen van andere eilanden ook wanneer deze hem werden voorgelezen. Dat vissers voornamelijk de grote en bewoonde eilanden zouden in aanmerking nemen om zich te oriënteren, kan geenszins overtuigen nu uit de informatie die verzoeker neerlegt blijkt dat vissers ook kleine eilandjes en zelfs rotsen specifieke namen geven. Bovendien ontlenen het merendeel van de Bajuni clans hun naam aan plaatsnamen, in het bijzonder namen van eilanden. Daargelaten dat de vergelijking met “*een inwoner van Leuven die dagelijks met de auto naar Brussel pendelt en niet weet hoeveel verkeersdrempels hij op dit traject tegen komt*” bezwaarlijk ernstig voorkomt, doet deze geenszins afbreuk aan voorgaande vaststelling dat verzoekers Bajuni profiel ongeloofwaardig is en hij een geheel foutief beeld heeft van de Bajuni-cultuur en de dagelijkse leefwereld van de Bajuni.

3.3.2. Verder kon verzoekers evenmin aannemelijk maken dat hij de omstandigheden waarin een tsunami in december 2004 de Bajuni-eilanden teisterde heeft meegemaakt, nu verzoeker meende dat de tsunami 's nachts toesloeg, bij harde wind en regen, terwijl uit algemene informatie toegevoegd aan het administratief blijkt dat dit overdag gebeurde bij helder en zonnig weer. Waar verzoeker niet begrijpt “*waarom het CGVS in haar beslissing een doorslaggevend belang hecht aan verklaring van een getuige, meer bepaald B. A. die hij niet heeft gehoord en die hem wellicht ook niet gekend is*” en aanvoert dat “*Omdat de waarachtigheid van deze getuigenis door de verzoeker niet kan worden onderzocht, kan hiermee in deze zaak geen rekening gehouden worden*” stelt de Raad vast dat de informatie die verzoeker zelf aanbrengt in het verzoekschrift onder meer gebaseerd is op de expertise van B. A. Verzoeker kan de betrouwbaarheid van de bronnen waar de commissaris-generaal zich op baseert bezwaarlijk in twijfel trekken, laat staan beweren dat deze hem onbekend zijn, indien hij zich zelf op dezelfde bron baseert. Evenmin toont verzoeker aan dat de overige informatie waar de commissaris-generaal zich op baseert dat de tsunami overdag bij helder en zonnig weer plaatsvond, foutief is. Indien uit het neergelegde wetenschappelijk verslag, opgesteld door D. O., blijkt dat niettemin er slechts waarnemingen plaatsvonden tot 18u30, verschillende ondervraagden erop wezen dat er ook later steeds

golven waren die echter veelal onopgemerkt bleven, dan blijkt uit diezelfde informatie evenzeer dat de wezenlijke tsunami plaatsvond tussen 12u30 en 18u30, en dat om 16u31 de impact het grootst was. Zelfs indien er ook na 18u30 nog golven konden waargenomen worden is het niet ernstig dat verzoeker, wanneer hij gevraagd werd wanneer de tsunami toesloeg, verklaarde dat dit “s nachts” was (gehoorverslag CGVS, p.15), temeer nu hij ook de weersomstandigheden foutief omschreef. Het is aldus onaanvaardbaar dat verzoeker onbekend is met een gebeurtenis die dermate ingrijpend en determinerend was voor alle inwoners van zijn regio, in het bijzonder voor de vissers zoals verzoeker. Verzoekers onbekendheid met de tsunami-ramp van december 2004 haalt de geloofwaardigheid van zijn beweerde afkomst dan ook verder onderuit.

3.3.3. Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker meent dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onterecht belang hecht aan de juistheid van verzoekers verklaringen. Verzoeker kreeg immers de kans om de waarachtigheid van zijn beweringen en zijn Bajuni-etnie aan te tonen nu hij niet over identiteitsdocumenten beschikt of kan beschikken. Bovendien blijkt uit de toegevoegde informatie dat de Bajuni ongeletterd zijn, en hun maatschappij in essentie een orale maatschappij is die maatschappelijke gegevens, als het clansysteem, mondeling doorgeven. Verzoeker had aldus spontaan en over de jaren heen voldoende praktische en visuele kennis moeten verkrijgen om zijn herkomst aan te tonen. Het is dan ook niet ernstig dat verzoeker dermate onwetend is inzake de Bajuni. Verzoeker brengt geen andere nuttige gegevens aan waaruit zijn Somalische nationaliteit kan blijken.

3.4. De door de commissaris-generaal correct weergegeven vaagheden en omissies raken de kern van het relaas en zijn pertinent. Voor het bestaan ervan wordt geen redelijk aanvaardbare verklaring gegeven. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Gelet op wat voorafgaat kan verzoekers voorgehouden Somalische nationaliteit en afkomst van de Bajuni eilanden geenszins overtuigen zodat er evenmin geloof kan worden gehecht aan zijn hierop gebaseerde asielmotieven en problemen met de Al-Shabaab. De Raad dient vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier dat de commissaris-generaal terecht tot de ongeloofwaardigheid van het relaas heeft besloten.

3.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut en roept de “*schending van art. 48/4 van de Vreemdelingenwet*” in.

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006. Met betrekking tot artikel 48/4 §2 c benadrukt de Raad wederom dat verzoeker geenszins aannemelijk maakt van Somalische afkomst te zijn en aldus evenmin dat zijn asielaanvraag dient te worden afgewogen ten opzichte van de algemene situatie in Somalië.

4.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

6. Kosten

6.1. Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één september tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. J. D'HAESE, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. D'HAESE

K. DECLERCK